DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII. ZATURDAG den 20sten APRIL 1844. No. 16.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 April 1844.

DE ondergeteekende brengt, op last van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, ter kennisse van de ingezetenen op dit eiland, het navolgende

No. 97. *Extract uit het Journaal van het verhandelde en gedisponeerde by den Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden.*

Dingsdag den 2 April 1844.

Gehoord den Heer Administrateur van Financien, dewelke my de bemoeijelyking der administrative werkzaamheden op zyn bureau heeft kennelyk gemaakt, welke ontstaat uit de vele, op verschillende tyden in de werkuren gedane aanzoeken, cm met het bedrag der op de Cohieren aangeslagene belasting bekend gesteld te worden.

In aanmerking nemende: dat zoo het doelmatig en billyk is, dat elk belastingschuldige bekend worde gesteld met het bedrag der door hem te betalen belasting, de geregelde gang der werkzaamheden by de Administratie van Financien daartegen ook vordert, dat ten deze eenen bepaalden regel worde vastgesteld.

Is goedgevonden en verstaan:

1°. te bepalen, gelyk bepaald wordt by deze: dat de aanvragen van belastingschuldigen, om bekend gesteld te worden met het bedrag der door hun te betalen belastingen, schriftelyk aan de Administratie van Financien zullen moeten worden ingediend, in den geest der bewyzen van inschryving in de Contrôle van slaven bepaald: op welke aanvragen ter Administratie van Financien de verzochte opgave zal gesteld en de aanvrage 24 uren, na de inlevering derzelve, door den belanghebbende ter Administratie van Financien zullen kunnen afgehaald worden, tegen betaling, by de inlevering, van het emolument van 50 centen voor elke aanvraag, zoo als by het tarief van leges ten behoeve van den Vendumeester, voor het opslaan van een boek is bepaald.

2°. enz.

En zal deze beschikking aan den Heer Administrateur van Financien, tot informatie en narigt, toegezonden worden.

De Gezaghebber voormeld,
(w. g.) R. F. VAN RADERS.
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

De Spaansche Marine. *Oorzaak van derzelver verval.* Onder dit hoofd vindt men in eene Courant van Madrid, van den 22 January jl. een verslag van den Minister van Marine aan de koningin van Spanje over den ellendigen toestand der spaansche Marine, waarvan het volgende een uittreksel is:—

"Een linieschip in staat van dienst en twee, welke zware reparatien noodig hebben, vier gewapende en twee ongewapende fregatten, twee korvetten, negen brikken, drie gewapende stoomschepen en drie anderen van weinig belang, vyftien goeletten van middelbare sterkte en negen ligte vaartuigen maken, Mevrouw, de magtige zeemagt van het ryk uit. Eenige andere van worm doorvretene en half vernielde schepen, het achtingswaardige overschot van zware smaldeelen, zyn de reserve, welke, in stede van onze zeemagt te versterken, aan onze timmerwerven slechts het oogenblik verbeidt, waarin wy het laatste gedenkstuk eens vervlogenen roems, door de golven zullen zien verzwelgen, en welke niet hersteld kan worden, dan door eenen weg inteslaan, welke sedert lange jaren reeds verlaten is, en waarop vele hindernissen en bezwaren geworpen zyn.

"De schepen zyn bemand met dappere en wel gedeciplineerde manschappen, maar die slecht gekleed, slecht betaald, slecht geregeld, in gering getal zyn, en die, gebukt onder den last hunner ellende, het groote gevaar loopen, om met hen te zien te niet gaan de goede hoedanigheden, welke nergens vereenigd gevonden worden, dan by wel georganiseerde korpsen.

"De tuigen, de stukken geschut en andere benoodigdheden van onze schepen zyn niet gemaakt naar de vorderingen, welke de wetenschappen in andere landen gemaakt hebben; en de yver van onze zeeofficieren kan dit hoofdgebrek, hetwelk hen in een lageren trap met opzigt tot vreemdelingen stelt, niet opwegen.

"De scheepvaart en de visschery, deze twee vruchtbare bronnen ter vorming van goede zeelieden, kwynen wegens gebrek aan bescherming. Onze aan timmerhout zeer ryke bosschen, zyn verlaten of ten prooi van baatzuchtige ondernemers of onkundige eigenaars, zonder dat de marine het minste regt hebbe op derzelver voortbrengselen.

"Zoodanig, Mevrouw, is de betreurenswaardige maar ware toestand van het ryk met opzigt tot de Marine. Dit zyn de middelen, waarmede het gouvernement van Uwe Majesteit waken moet voor de veiligheid der kusten van het schiereiland en omliggende eilanden voor de zekerheid van onze ryke bezittingen in de Antillische en Indische Zeeën en voor de bescherming van zoo vele Spanjaarden, welke verspreid zyn in al de wereldstreken. Deze middelen zyn zeer zwak ter vervulling van zoodanige groote verpligtingen.

"Gewoonlyk schryft men het verval van onze Marine toe aan het gevecht van Trafalgar. Het is noodig hier te doen opmerken de onnauwkeurigheid van deze bewering, waarvan de weinig gegrondheid gemakkelyk gekend wordt, als men slechts bedenkt, dat wy, na deze nederlaag, nog 70 linieschepen en fregatten en 40 andere minder zware schepen hadden, waardoor deze onspoed hersteld had kunnen worden, en welke niet opvolgelyk in nieuwe gevechten verdwenen zouden zyn, wanneer derzelver bestaan ondersteund ware geworden door meer vaste grondslagen.

"Overtuigd, Mevrouw, dat het voor de regering van Uwe Majesteit onvermydelyk is zich met ernst toeteleggen om een middel te vinden tegen zoodanig een groot kwaad, en dat, wanneer men er niet zoo spoedig kan geraken, men zich niettemin moet bezig houden met de eerste steenen van het gebouw te leggen, hetwelk door anderen voltooid moeten worden, zoo heb ik het dienstig geoordeeld aan Uwe Majesteit overteleggen de ontwerpen der besluiten, bevattende: het oprigten van eene algemeene kweekschool voor de zeedienst; het verleenen van regt van toeëigening en van bezit op de bosschen; het begunstigen van de visschery, de kweekschool van zeelieden; het vermeerderen van het getal onzer schepen, welke bestemd zyn voor onze belangryke kolonien; het trachten om zich middelen van gemeenschap te verwerven tusschen deze kolonien en het Moederland; en het daarstellen van eene oefenschool voor onze jonge zeelieden, waaraan zy thans gebrek hebben, wegens het ophouden der menigvuldige en lange zeereizen naar de Indische Zeeën."

In de *el Venezolano* van den 24 February jl. vindt men eene mededeeling van het gouvernement van Bogota, gedagteekend 11 December 1843, aan den tegenwoordigen gouverneur van de provintie Casanare, hem kennis gevende, dat de voormalige gouverneur dezer provintie onder dagteekening van den 21 Jan. 1843, aan het gouvernement van Bogota mededeeling had gedaan, dat op eene zekere plaats in deze provintie er eene soort van Zydeworm gevonden werd, en dat hy eene streng zyde als monster gezonden had. Deze zyde werd dadelyk ter hand gesteld van zekeren Doctor Manuel Maria Guijano, ten einde te dienen van berigt. Het verslag hiervan was zeer gunstig. De zyde werd bevonden van eene voortreffelyke kwaliteit te zyn. Hierop werd het Bestuur van Casanaro aangeschreven, om te onderzoeken op welke plant deze rups zich voedt, om er van eene beschryving te zenden, en om te trachten zoo wel de plant als de rups door deskundigen te laten aankweken.

Ten gevolge dezer aanschryving zond de gouverneur van Casanaro twee tonnetjes, eenige bladeren en een takje van den boom, waarop de zyderups zich voedt.— Deze voorwerpen door Dr. Guijano onderzocht geworden zynde, is het hem gebleken, dat de Zydeworm van Casanare dezelfde is, welke de zyde in Azia en Europa geeft, met dit onderscheid echter, dat de cocon dezer Zydeworm vier maal zoo groot is, als die van Europa.

Het opmerkenswaardige van de zyderups, welke in Casanare gevonden wordt, is: dat alvorens zich eene byzondere cocon te vormen, eenige der rupsen of wormen zich verzamelen om zich een gemeenschappelyk omhulsel te spinnen, even als de beijen en wespen zich eene gemeenschappelyke woning maken; zoodat men, na dat het algemeene omhulsel is weggenomen, eene verzameling van afzonderlyke tonnetjes vindt. Deze dubbele omhulsels dienen om de chrysalide tegen den atmospherischen invloed te beschermen, die in hooge bergachtige streken koud en regenachtig is.

De plant, waarop de zydeworm in Casanaro zich voedt, behoort tot het geslacht der Mirten; hetgeen van groot belang is voor Nieuw Grenada, want daar wordt deze soort van boomen in overvloed gevonden; zoodat men niets meer noodig heeft, ter uitbreiding dezer teelt, dan de eijertjes der Zydeworm overtebrengen naar de oevers van de Magdalena en naar de vruchtbare dalen van Mariquita, Neiva, Cauca, Antioquia en Patia, wier luchtgesteldheid gelyk is aan die van Casanare.

Er is eene andere omstandigheid, welke de zydeteelt in Casanaro van groot belang maakt, namelyk: er wordt in deze provintie een wortel even als de gengber of batates gevonden, welke eene ryke geele verfstof oplevert. Men zegt, dat het de *Curcuma* is.

Het is den lezer bekend, dat het fransche gouvernement eene premie heeft uitgeloofd aan dengene, die het beste ontwerp of teekening zou maken van de graftombe van Napoleon. Hierop zyn achtereenvolgend vele zulker teekeningen ingekomen, die in handen eener commissie zyn gesteld geworden; doch daarby is het gebleven. Er is tot heden toe nog geen aanvang gemaakt met het vervaardigen dezer tombe. Ondertusschen zyn er duizenden arbeiders bezig aan de nieuw aangelegene vestingwerken van Parys, namelyk aan den ringmuur, die de stad insluit, en aan de twaalf forteressen, door de oppositie dagbladen de twaalf Bastilles genoemd; omdat zy dezelfde bestemming zullen hebben, als de oude in de revolutie gesloopte Bastille.

Gemelde fransche dagbladen maken deze aanmerking: dat het fransche gouvernement thans handelt, zoo als de menschen in het dagelyksche leven doen.— Wanneer het in hunne berekening valt, dat eenig werk spoedig moet voltooid worden, dan slaat men er de werkzame hand aan, en zoo hun belang zulks niet vordert, dan stelt men het werk uit van den eenen tyd tot den andere. Zoo valt het thans in de berekening van het fransche gouvernement om een dwangmiddel daartestellen voor de onrustige bevolking der hoofdstad, maar niet om het gedenkteeken van Napoleon te voltooijen, hetwelk de natie aan een glorieryker bestuur herinnert dan het tegenwoordige.

Het letterkundig blad, de *Referent*, bevat een artikel over de Joden in onze tyden, getrokken uit een duitsch letterkundig blad. Hierin komt voor de volgende zinsnede:—"In het Pyrineesche schiereiland ziet men thans nadat er de vryheid van de godsdienst is ingevoerd, enkele familien tot de joodsche godsdienst openlyk terug keeren, welke sedert de dagen van koning Emanuel of Philips III. den schyn hadden aangenomen van tot het Christendom te zyn overgegaan." Deze byzonderheid bevreemt ons zeer, daar wy dezelve nergens anders hebben gelezen; echter kan het waar zyn, dat sommige joodsche familien op het schiereiland, in den loop der eeuwen, en in weerwil van de inquisitie, hunne voorvaderlyke godsdienst zyn getrouw gebleven.

Eerst toen de Protestanten in Frankryk, in Bohemen en in andere landen godsdienst vryheid kregen, kon men bespeuren, dat hun getal aldaar veel grooter was, dan men gedacht had. Vele familien, die den schyn hadden aangenomen van Roomsch te zyn, waren in het geheim Protestansch gebleven. Intusschen hebben de geloofs vervolgingen in Frankryk en Bohemen derzelver doel bereikt; zonder dezelven zoude Frankryk thans wel voor een groot gedeelte Protestansch zyn; terwyl thans het getal der Protestanten zeer gering is in vergelyking der Roomsch Katholyken; en in het Pyrineesch schiereiland zou men thans eenige honderd duizenden Joden vinden.

Onlangs lazen wy van eene stad in Frankryk, die by de herroeping van het edict van Nantes 30,000 Protestanten bevatte, en sedert dien tyd geene kerk of leeraar had; doch in het jaar 1843 was hun getal weer tot 300 aangegroeid, zoodat zy in staat waren eene kerk te bouwen en een predikant te bekostigen.

Het is den geschiedkundigen bekend, dat er in de vierde eeuw eene kerkelyke twist plaats had tusschen twee geestelyken Anastasius en Arius, aangaande den persoon van Christus. Tengevolge dezer twist verdeelde zich de Christenheid in twee partyen: de Ortodoxen en Arianen, of zoo als men thans zou zeggen; de Trinitarissen en Unitarissen. In den loop der volgende eeuwen triomfeerde de party der Trinitarissen over die der Unitarissen, die achtervolgend tot de regtgeloovige kerk overging. Na de kerkhervorming, toen het gezag der Roomsch Katolyke kerk als uitlegster der H. Schrift miskend was, kwam men op het vermoeden, dat eenige teksten, die betrekking hadden op het gemelde geschilpunt, ingeschoven of vervalscht waren. Dit was echter moeijelyk te beslissen, daar de oudste handschriften van het nieuwe testament verloren waren geraakt, en de overgeblevene uit de middeleeuwen waren; derhalve kon men niet weten, hoe de oorspronkelyke lezing was geweest van deze betwiste teksten. Men heeft het dan aan de ontdekkingen van de scheikunde te danken, dat de lang verdwenene letters uit een handschrift van het nieuwe testament, in het jaar vier honderd geschreven en in de bibliotheek te Parys bewaard, weder te voorschyn zyn gekomen. In dit handschrift is de lezing op vele plaatsen verschillend met die van latere, en men vindt er veranderingen in, vooral van de betwiste plaatsen. Dit handschrift is derhalve onder handen van monnikken geweest; want die correctien zyn met eene andere hand geschreven, dan het oorspronkelyke handschrift is. Dr. Tischendorf heeft dit grieksche handschrift afgeschreven en in het licht gegeven.

In de bibliotheek van het vatikaan te Romen vindt men eene ryke verzameling van oude handschriften. Sedert eenigen tyd is het aan buitenlandsche geleerden toegestaan deze handschriften te bearbeiden en in het licht te geven. Hierdoor is menig historieel feit, dat onbekend was, in het licht gekomen.

Onder deze handschriften vindt men dat van een griekschen bybel, dat nog ouder is dan die handschriften, waaruit onze bybels zyn vertaald. Dr. Tischendorf heeft van den Paus vergunning verzocht tot eene uitgave van dezen griekschen bybel; doch deze vergunning heeft hy niet mogen erlangen. Indien het eerst gemelde handschrift in de bibliotheek van het vatikaan was berustende geweest, in plaats van in die te Parys, dan zou er zeker geene vergunning gegeven zyn om de verbleekte letters door chemische middelen wederom zigtbaar te maken, hetwelk een groot verlies voor de godgeleerdheid zou zyn geweest. Zoo lyden kunsten en wetenschappen onder anti-constitutionele regeringen, waarvan nog een ander voorbeeld voorhanden is.

Gedurende de regering van Murat te Napels, werden er twee duizend werklieden besteed om de aarde boven de stad Pompeja weg te ruimen. Thans worden er maar 50 werklieden aan gebezigd; en dat wel in tyden van rust en vrede. Maar in Napels is ook onder eene willekeurige regering alle smaak voor wetenschappen en kunsten uitgedoofd. De beschaafde klasse brengt er den tyd door in oefeningen van devotie en het kaartenspel, en geenzins in de beoefening van kunsten en wetenschappen.

De *Liberal* van den 6 February jl. behelsde eene verhandeling, getrokken uit een theologisch tydschrift, waarin de schryver zoekt te betoogen, dat de Protestanten, door hun vry onderzoek der bybelsche boeken en door hunne vrye verklaring van dezelven, hun dogmatiek hebben vernietigd, ten welke gevolgen de Protestanten geene vaste geloofsleer hebben, en by gevolg ook ongeschikt zyn voor het zendelings werk, doordien zy de heidensche volkeren geene geschiedenis kunnen leeren, die zy zelven niet gelooven; deze taak behoort derhalve alleen aan de Katolyken, die geen haar breed van hunne aloude geloofsleer zyn afgeweken; maar zyn de heidensche natien eenmaal door middel van het Katolicismus tot het Christendom en de beschaving gebragt en de kindsheid ontwassen, dan eerst kunnen zy oordeelen, in hoeverre het vrye onderzoek in de bybelsche verklaring der Protestanten gegrond en aannemelyk of wel gewaagd en verwerpelyk is.

Wy hebben hierop aantemerken, dat in de laatste jaren eenige duitsche godgeleerden zich hebben toegelegd op het onderzoek en de beoordeeling der bybelsche boeken; men heeft zich ten dien einde toegelegd om eene grondige kennis te verkrygen van de talen, waarin deze boeken geschreven zyn; en om de hebreeuwsche taal wel te verstaan, heeft men de aanverwante oud aziatische talen geraadpleegd. Men heeft den geest en de letter dezer boeken bestudeerd, en heeft bygevolg te weten zoeken te komen, in welken tyd deze boeken geschreven zyn, en uit welke bronnen de schryvers geput hebben, het zy die der mondelyksche overleveringen of wel uit oude geschriften. De uitkomsten van dit onderzoek en deze critiek zyn waarlyk belangryk, en de fransche schryvers bewonderen hierin de scherpzinnigheid en het taaije geduld der Duitschers. Door dit onderzoek heeft men de geloofwaardigheid van vele daadzaken ondermynd. Dit heeft echter de werkzaamheid van andere godgeleerden uit hare sluimering opgewekt. Deze hebben zich even zoo zeer op de kennis der oude talen en de uitlegkunde toegelegd, en hebben met gelyke scherpzinnigheid de bestredene daadzaken als geschiedkundige waarheden zoeken te handhaven. In dezen stryd heeft de bybelkennis of uitlegkunde veel gewonnen. En daar de stryd alleen gevoerd wordt onder godgeleerden, zoo wordt de ongeletterde man niet in zyn geloofs gevoelen tot wankelen gebragt; en de godgeleerden, zoo wel die der party der rationalisten als die der ortodoxen, wyken in hunne leerredenen niet af van de geloofsleer en de bybelgeschiedenis hunner vaderen. Bygevolg zyn de protestantsche zendelingen even zoo geschikt om de Indianen tot het Christendom te bekeeren als die der Roomschen.

Het artikel in de *Liberal* had schynbaar de strekking om het Katolicismus boven het Protestantismus te verheffen; doch dergelyke stukken zyn juist geschikt om de Venezolanen tot nadenken op te wekken. De Venezolaan, of wel de Spaanjaard in het algemeen, die behoefte tot studie gevoelt en thans door zyne nieuwsbladen bekend gemaakt wordt met de werkzaamheid der protestantsche godgeleerden, moet zekerlyk de behoefte gevoelen om de resultaten dezer geschiedkundige critiek te weten; want de bybel is een boek, met hetwelk hy sedert zyne jeugd gemeenzaam is geworden, en in het onderzoek en de verklaring van hetzelve zal hy toch eenig belang stellen. Het is echter waar, dat zeer weinige Spanjaarden de duitsche taal verstaan; doch de Franschen hebben in hunne letterkundige tydschriften den hoofd inhoud der duitsche godgeleerde critiek gegeleverd. Ook zullen er wel klassische werken desaangaande in het fransch vertaald zyn; doordien de geestelykheid in Frankryk de Universiteit aanklaagt, dat op de leerstoelen de geschiedenis volgens de moderne critiek geleerd wordt, en eischt, dat het openbaar onderwys onder het beheer der geestelykheid moet gebragt worden, terwyl onderscheidene bisschoppen met den kerkelyken ban gedreigd hebben hen, die deze lessen zullen bywonen.

Het pruissische kabinet heeft in den stryd tusschen de Rationalisten en de Ortodoxen de party der laatste genomen.— Aangezien deze regering door geene constitutie gebonden is, zoo heeft de koning bepaald, dat in de lessen op de hooge scholen te Berlyn, geene andere stellingen dan die der Ortodoxen moeten geleerd worden. Ook heeft de regering het plan om geene kandidaten der theologie of der letteren bevoegdheid te verleenen om een beroep of eene aanstelling te verkrygen, vóór dat zy door een examen van hunne regtgeloovigheid blyken hebben gegeven. Deze geloofsdwang zal ophouden, wanneer Pruissen eene liberale grondwet zal verkregen hebben.

Publieke Verkooping

OP Maandag, den 22 dezer, des morgens te 9 ure, vóór het Waaggebouw van *meer of min* 9 *Tonnen Verwhout van Aruba.*

Curaçao den 19 April 1844.

De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 April 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt ter kennisse van het algemeen gebragt:

1. dat by dispositie in dato 12 dezer No. 139, de Heer *Johan Frederik Möller*, Kamerbewaarder van den Kolonialen Raad, is belast met den post van Deurwaarder en Geregtsbode by de Regtbank.
2. dat by dispositie mede in dato 12 dezer No. 140, de Heer *Jan Hendrik Brugman Schotborgh*, is belast met den post van Kamerbewaarder by den Kolonialen Raad.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 April 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 27 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Nicolaas Flack.	Clara Alvares Correa.
H. van der Meulen.	Jeosuah Lopez Henriquez.
Simeon Moron.	Jose Rafael Guarraga.
Ricart y Torres.	Mordj. Henriquez.
Maralla Cadet.	B. Penso.
Rosa Pierret.	F. M. Pierre.
Jayme fujols.	Bernardo Didenhoven.
Lastenie Bonostio.	Elisa Curiel.
Merce Colon.	Joseph Prince.
Carmetitt del Gallego.	George Primet.

Curaçao den 19 April 1844.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

Curaçao den 19 April 1844.

DE ondergeteekende, Chirurgyn Majoor by het Garnizoen en Hospitaal alhier, verwittigt alle behoeftigen op dit eiland, die wenschen hunne kinderen te doen vaccineren, dat zy zich tot dat einde by hem kunnen vervoegen op aanstaanden Vrydag, des middags te twaalf ure, ten zynen huize binnen het fort Amsterdam.

H. SCHORRENBERG.

*** *ONDERTROUWD.*
JOSE ANSERMO CROES
EN
BETSY MARSAN.
Curaçao den 19 April 1844.
Strekkende deze ter kennisgeving aan familie en vrienden.

Te Koop
en te bevragen ter Drukkery
AMERIKAANSCHE STOELEN MET RIETEN ZITTING.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
APRIL 1844.

V. M. Woensdag den 3 te 2 u. 40 m. 's nachts.
L. K. Dingsdag den 9 te 5 u. 31 m. 's avonds.
N. M. Woensdag den 17 te 11 u. 55 m. 's voormidd.
E. K. Donderdag den 25 te 3 u. 39 m. 's namiddags.

Gisteren morgen is Z. M. Brik PYL, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee 1ste klasse A. J. VOET, van deze haven naar St. Domingo vertrokken.

De berigten, alhier in den loop der week van Sto. Domingo ontvangen, zyn zeer gunstig voor de zaak van de Dominicanen. Wy hebben twee proclamatien van de Junta Centraal Gubernativa aan het volk en het leger der Republiek Dominicana gelezen, eene van den 21 Maart en de andere van den 2 April. In de eerste wordt medegedeeld, dat de krygsmagt der Republiek in drie gevechten, in Neyba en Azua, de zege behaald heeft, voornamelyk in het gevecht van den 19 Maart, waarin de vyand een groot verlies geleden heeft aan dooden

en gekwetsten, en zich genoopt gevonden heeft, het slagveld te verlaten, na drie uren lang te hebben gestreden.

In de tweede proclamatie wordt ter kennis gebragt, dat by eene officiele nota van den Generaal opperbevelhebber van het departement de la Vega, de junta het berigt ontvangen heeft, dat in een gevecht, op den 30 Maart, de krygsmagt der Republiek wederom de overwinning behaald heeft op de krygsmagt der Haytianen, die over de noorderlyke grenzen getrokken was. Het slagveld was overdekt met dooden der vyandelyke troepen. De vyand heeft een wapenstilstand verzocht; doch de Generaal Felipe Basques heeft hem slechts zes uren tyd verleend om aftetrekken.

In deze publicatien wordt geen getal van sterkte noch van dooden opgegeven; maar mondelyksche berigten stellen het getal dooden op 7000 man? en drie generaals, waaronder zich de Generaal Carrie bevindt. De Generaal Carrie zou zyne vryheid uit de gevangenis te Port Republicain erlangd hebben onder voorwaarden om zich aan het hoofd van eene legerafdeeling te stellen en de Dominicanen te gaan bevechten. Hy heeft zyne vryheid dan zeer duur betaald.

De St. Thomas Courant van den 3 dezer bevat een artikel, overgenomen uit londensche Couranten, vermeldende, dat in Parys het gerucht in omloop was, dat het britsche fregat *Dublin* door het fransche eskader, onder het bevel van Dupetit Thouars, in den grond geboord is, in de haven van Otaheiti; dat het britsche eskader in de Stille Zuid Zee het fransche eskader geblokkeerd hield; en dat de britsche Admiraal aldaar orders van zyn gouvernement wachtende was om te handelen. Dit berigt zou men over Panama en Jamaica ontvangen hebben, en vereischt bevestiging.

In de kamer van vertegenwoordigers in den staat van Pensylvanien is een ontwerp van wet voorgesteld, strekkende om eene belasting van 1,500,000 dollars 's jaars te leggen, ten einde met het surplus van de staatsinkomsten te worden gebezigd ter aanzuivering van den interest der staatsschuld.

In de St. Thomas Courant vinden wy het volgende verhaal van het geschil tusschen koningin Pomare IV van Otaheiti en de Franschen, overgenomen uit de *Evening Mail*, eene londensche Courant van den 26 February jl.:—

"Omtrent vier jaren geleden kwamen drie fransche priesters te Otaheiti aan, en na een verblyf van zes weken, betaalden zy de gewone schatting van $ 30. aan de koningin. Eenigen tyd daarna bewogen de missionarissen van het zendelings genootschap van Londen de koningin Pomare om deze priesters te bevelen het eiland te verlaten. De priesters weigerden zulks te doen, en na dat de koningin en de missionarissen alle vreedzame middelen te vergeefs beproefd hebben om hen te doen vertrekken, werden er strenge maatregels genomen. De priesters bekend geworden zynde met dit voornemen, versperden hunne deuren. De koningin hiervan onderrigt zynde, liet het dak van hun huis afnemen en hen over de muren uit het huis halen, aan boord van een van hare schoeners zetten, met behoorlyke provisie en bemanning voorzien, naar de eilanden Gambiers, die omtrent 700 mylen O. Z. O. van Otaheiti liggen, vervoeren, alwaar twee van hen sedert gebleven zyn.

"Deze eilanden zyn niet zeer uitgestrekt, en de bevolking beloopt op slechts eenige honderd zielen. De inboorlingen aldaar zyn nu allen Roomsch Katolyk en worden niet beter dan slaven behandeld, moetende zy paarlen en schelpen opduiken, die de priesters tot hun eigen voordeel aan de vaartuigen, welke de eilanden aandoen, verkoopen. De inboorlingen verkeeren in zeer armoedigen toestand en mogen met geene vreemdelingen, die aldaar aankomen, gemeenschap houden. De priesters houden hun verblyf zamen met de inboorlingen op het grootste eiland van de groep, hetwelk drie jaren geleden door een fransch oorlogs vaartuig sterk bevestigd is geworden. Zy maakten hunne zaak bekend aan de fransche regering in de hoop om regt te krygen.

"De koningin Pomare had zeker ongelyk, toen zy de priesters uit Otaheiti weg zond. Zy hadden ieder $ 30 betaald, hetwelk door het gouvernement van Otaheiti van hen afgevorderd werd, en hadden bygevolg gelyke regten, even als alle andere vreemdelingen, om aldaar te blyven; zy hadden voor hun regt betaald, en het is de vraag, of de koningin hen kon beletten op het eiland te komen, hoewel zy geweten had, dat zy R. K. priesters waren, daar hunne eigene wetten hun land open verklaren voor het verblyf van alle vreemdelingen.

"Omtrent een jaar, na de aankomst van de priesters op de eilanden van Gambiers, kreeg kapitein Laplace, die bevel voerde over een zwaar fransch fregat en te Sydney lag, orders van zyn gouvernement om naar Otaheiti te vertrekken en vergoeding te vorderen van de konngin voor de beledigingen, gedaan aan deze priesters. Hy vertrok ook dadelyk naar Otaheiti, en by het naderen van het eiland, strandde zyn fregat op een blinde rif, (de Dolfyn) van waar het schip met vele moeite in de haven van Papaiti, op een afstand van 8 mylen, kon gebragt worden. Dadelyk na de aankomst van het schip te Papaiti, werd hetzelve ontruimd, en met behulp van 200 inboorlingen, door de koningin aangeschaft, op zy gehaald aan de timmerwerf van de koningin. Al de timmerlieden, die aldaar woonden, werden gebezigd, en in weinige weken was het schip volkomen gerepareerd. Gedurende dezen tyd liet kapitein Laplace al de broodvruchtboomen in de nabyheid der plaats, welke hem dienen konden ter vertimmering van het fregat, neervellen, en zulks tegen den wil van de opperhoofden, die deze boomen, dewelken door hunne familien sedert jaren als heilig beschouwd werden, voor geen geld wilden afstaan. Deze daad veroorzaakte eenen grooten haat tegen de Franschen; maar wat vermogen de arme inboorlingen tegen 480 matrozen en 50 stukken geschut?— De koningin en hare opperhoofden bevorderden, niettegenstaande dit alles, het voornemen van kapitein Laplace; en hoe werden zy voor hunne goedheid door hem beloond? Zoodra zyn fregat gereed was om zee te kiezen, rigtte hy al zyne stukken op de stad Papaiti en eischte $ 2000 als schadevergoeding voor het verdryven van de drie priesters. Koningin Pomare weigerde op de stelligste wyze deze som te betalen, en toen de kapitein Laplace haar dreigde, om, indien de $ 2000 binnen 24 uren niet betaald wierden, de stad Papaiti plat te schieten, antwoordde de koningin "schiet maar, ik ben koningin van Otaheiti en zal voor myne regten opkomen." Den volgenden morgen werden er toebereidselen gemaakt om de stad te bestormen; daarop betaalden eenige van de kooplieden en missionarissen de geeischte som. Hadden de Franschen echter op den bepaalden morgen geland, zoo zouden zy eene warme ontmoeting gehad hebben; er waren meer dan 2000 inboorlingen dubbeld gewapend om hen te ontvangen.

"De officieren en manschappen van het fregat verzekerden naderhand, dat indien zy bevolen waren geworden om op de inboorlingen te vuren, zy geweigerd zouden hebben het bevel van den kapitein ten uit voer te brengen; en verklaarden de voorgenomen daad, na de menschlievende behandeling van de Otaheiters om het fregat te redden, voor eene laagheid.

"Voor dat Laplace het eiland verliet, zeide hy aan de koningin, dat, indien zy ooit weer de fransche vlag beledigen mogt, het fransche gouvernement Otaheiti in bezit zou nemen, en eischte een stuk grond om eene Roomsch katolyke kapel te bouwen, hetgeen de koningin toestond. Laplace vertrok weder naar Sydney; maar de koelheid, waarmede hy er ontvangen werd, tegen de gastvryheid, op vorige gelegenheden genoten, gaf blyken van den afkeer van zyn gedrag.

"In December 1841, toen ik te Otaheiti was, nam een zeker kapitein Bernard (Franschman), wiens gedrag wel bekend was te Sydney en op Nieuw Zeeland, tegen de wetten van het land eene vrouw, uit Otaheiti van geboorte, by zich in huis. De gezagvoerders eischten de vrouw van hem, maar hy weigerde haar over te leveren; en zy geen geweld tegen hem wilden gebruiken, daar hy een franschman was, lieten de zaak eenige dagen stil. Waters, de eerste minister van de koningin, en twee andere opperoofden ontmoetten elkander toevallig eenige dagen later aan een beekje, waar zy kapitein Bernard en de vrouw aantroffen.— Waters greep haar dadelyk aan, waarop Bernard hem een slag op het hoofd toebragt. Dit is de grootste belediging, die hem kon aangedaan worden. De twee opperhoofden pakten Bernard aan, en bragten hem in de gevangenis. Den volgenden dag werd hy verhoord en beboet met $ 18 wegens het schenden hunner wetten. Dit veroorzaakte veel gepraat onder de Franschen te Papaiti, die deze daad beschouwden als eene nieuwe belediging aan de fransche vlag gedaan.

"Korten tyd na deze gebeurtenis stond de koningin Pomare af, op verzoek van den franschen Consul (den Heer Mourenhout) een stuk gronds om eene Roomsch katolyke kerk te bouwen. De opdragtbrieven werden door den Consul zelven opgemaakt en door de koningin geteekend, zonder dezelven te lezen. Eenige weken later verzocht de Heer Murphy, (een Ier) het hoofd van de R. katolyke kerk, de koningin voor het beloofde stuk gronds; zy antwoordde, dat de fransche Consul in naam van de kerk, daarom reeds verzocht had, en dat zy hetzelve en de opdragtbrieven aan hem gegeven had. De Heer Murphy vervoegde zich daarop by den franschen Consul, die hem te kennen gaf, dat hy niets wist wegens den grond voor de kerk, maar dat de koningin aan hem Mourenhout een stuk gronds had afgestaan om eene woning voor zich zelve te bouwen; iets dat nooit door de koningin noch door hare voorgangers gedaan is geworden.

"De Heer Murphy begreep dadelyk de lage trek van den Consul, en trachtte de koningin te bewegen een ander stuk gronds te geven, hetgeen de koningin weigerde. De Franschen maakten toen op, dat zy goede gronden van klagten hadden, om by het fransche gouvernement te worden ingediend; ten gevolge hiervan schreef de Heer Mourenhout aan het fransche gouvernement.

"De Heer Mourenhout bevond zich te Otaheiti, toen de koningin de drie fransche priesters naar de eilanden van Gambiers wegzond; hy wendde al zyne pogingen aan om haar te bewegen hen daar te laten verblyven, doch te vergeefs. Het Roomsch katolyke genootschap in Frankryk schreef hem en bedankte hem voor hetgene hy gedaan had, belovende hem tevens daarvoor eene belooning te geven. De heer Murphy hierover verwittigd zynde, schreef onmiddelyk aan het genootschap in Frankryk, afkeurende op de stelligste wyze het gedrag van den heer Mourenhout, omdat hy het stuk gronds, hetwelk bestemd was voor de kerk tot eigen gebruik voor zich behouden had. Deze documenten werden door den heer Murphy op den 23 November 1841 naar Frankryk over Valparaiso, gezonden, met een vaartuig, dat aan my behoorde en door den Heer Murphy gehuurd was, in de hoop dat het genootschap haar geschenk aan den Heer Mourenhout zou terug houden.

"In September 1842 kwam een fransch oorlogs vaartuig te Otaheiti aan en eischte $10,000 voor de belediging gedaan aan kapitein Bernard en het weigeren van een stuk gronds voor de Roomsch katolyke kerk. De koningin weigerde hieraan te voldoen, zeggende, dat zy zooveel geld niet bezat. De fransche bevelhebber zeide toen, dat hy bezit van het eiland zou nemen en haar jaarlyks $ 5000 geven. Het fransche gouvernement zou alles in bezit nemen en inkomende regten heffen, ten einde de $ 10,000 te betalen, en wanneer deze som ten volle betaald zou zyn, zou het eiland aan de koningin terug gegeven worden.

"Dit veronderstel ik, was het traktaat van September 1842, dat Eugene Gosse bedoelde, toen hy zeide, dat Frankryk nominaal of volkomen heerschappy over deze schoone eilanden zou hebben. De bemoeijenis der missionarissen was de ware oorzaak van de eerste ontrooning der koningin Pomare.

"Eugene Gosse verhaalt, in zynen brief in de *Times* van Woensdag, dat Commodore Nicholas, van Hare Majesteits schip Vindictive, twee maanden in de haven van Papaiti verbleef, zonder eenige gelegenheid te hebben laten voorby gaan, om het fransche protectoraat bespottelyk te maken, en het fransche gouvernement, aldaar achter gelaten door Admiraal Dupetit Thouars, hinder aan te doen.

Commodore Nicholas was wel bekend met de intrigues der Franschen op Otaheiti en achtte zich zelve derhalven verpligt om koningin Pomare bytestaan en te beschermen, ingevolge de verzekering van George IV, aan de koningin Pomare, dat hy haar tegen alle vreemde mogendheden zou beschermen, en dat hy niet wenschte het bezit van het eiland te nemen, hetgeen tweemaal aan hem aangeboden was. De Sandwich-eilanden waren alleen in bezit genomen door Lord W. Paulet, omdat hy wist, dat de Franschen dezelven gaarne wilden hebben, maar zy werden naderhand terug gegeven en onafhankelyk verklaard. Om dezelfde reden moet Otaheiti terug gegeven en vry en onafhankelyk verklaard worden; en het britsche gouvernement is ter goede trouw aan koningin Pomare verpligt, zulks van het fransche gouvernement te vorderen.

"Het eenigste nut van Otaheiti is deszelfs haven, welke in tyd van oorlog van veel dienst aan de Franschen kan zyn. Hebben zy niet het bezit van de gansche groep der Marquesas, die 700 mylen N. N. O. van Otaheiti liggen? Is dit niet genoeg voor hetgeen zy noodig hebben?"

A°. 1844. N°. 6.

PUBLICATIE

Waarby de afwering van besmettelyke ziekten, door nadere bepalingen meer verzekerd en de voldoening der uit deze bepalingen voortvloeijende kosten, gewaarborgd worden.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba.

Allen dengenen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging genomen hebbende: dat het noodig is geoordeeld om voorloopig en tot nadere herziening der alhier vigerende bepalingen, opzigtelyk het houden van quarantaine, door krachtdadige maatregelen, besmettelyke ziekten van deze kolonie afteweren, of derzelver verspreiding voor te komen, en voorts de voldoening der uit deze maatregelen voortvloeijende kosten, te verzekeren.

Zoo is het, dat wy, den Kolonialen Raad gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan, gelyk wy goedvinden en verstaan by deze, te bepalen:

Art. 1.

Elk persoon, die, zonder vooraf verkregene toestemming van den Gezaghebber dezer kolonie, voor zoo veel Curaçao betreft, en van de Kommandeurs, voor zoo veel de respective eilanden Bonaire en Aruba aangaat, op een dezer eilanden aan den wal komt, of gezet wordt, van eenig vaartuig aan boord van hetwelk eene besmettelyke ziekte bestaat, of dat van eene besmette plaats komt, zal gestraft worden met eene gevangenis straf van niet minder dan drie en niet meer dan twaalf maanden.

Art. 2.

Elk medepligtige aan de overtreding by art. 1 bedoeld, zal met gelyke straf, als by dat artikel vastgesteld, worden gestraft.

De schipper of bevelvoerder van het vaartuig, van hetwelk zoodanig persoon, als by art. 1 aangeduid, aan den wal gekomen zal zyn, zal altyd gehouden worden als medepligtig aan gedachte overtreding.

Art. 3.

Elk van elders komend vaartuig, hetwelk krachtens de publicatie van den 1 February d. j. No. 2, aan het houden van quarantaine onderworpen is of zoude moeten worden, wordt hierby door de daad van binnen zeilen of binnen komen, in de haven of baaijen, of wel het aandoen van den wal van eene der deze kolonie uitmakende eilanden, aansprakelyk en executabel verklaard voor de vergoeding van al de kosten, die verbonden zyn met de maatregelen van voorzorg, welke ten opzigte van zoodanig vaartuig en van de daarmede aangebragt wordende personen en goederen, zullen genomen zyn of moeten worden, tegen het overbrengen of zich verspreiden van besmettelyke ziekten aan den wal; voorts voor de kosten van geneeskundige hulp en verpleging van elk een, die met zoodanig vaartuig aangekomen of aangebragt is en van gouvernements wege, hetzy aan boord of aan den wal, geneeskundig behandeld en verpleegd wordt, en eindelyk nog voor de kosten van justitie gevallen op de, door een veroordeelend vonnis gevolgde procedures tegen de tot dat vaartuig behoorende, of daarmede aangebragte personen, welke deze wet zullen overtreden.

Alles onverlet het verhaal van den schipper of bevelvoorder, tegen wien het moge aangaan.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 10 April 1844, het vierde jaar van Zyne Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden dd. 10 April 1844 No. 129, en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad, ten zelven dage.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 10 April 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby ter kennisse van het algemeen gebragt:

1. dat by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-indische Bezittingen, in dato 22 Maart dezes jaars No. 363, aan de Heeren *N. Rojer* en *M. E. van der Dys*, op hun verzoek, eervol ontslag is verleend als Leden van den Kolonialen Raad.
2. dat by resolutie van voornoemden Heer Gouverneur Generaal, in dato 22 Maart dezes jaars No. 369, aan den Heer *A. de Veer*, al mede eervol ontslag is verleend als Lid van den voorzeiden Raad, naar aanleiding van deszelfs daartoe gedaan verzoek, en dat by de gezegde resolutie
3. de Heer Mr. *J. Schotborgh Hz.* tot Lid van den evengemelden Raad is benoemd.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 10 April 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby openlyk mededeeling gedaan, dat by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, in dato 22 Maart dezes jaars No. 344:

1. Tot Lid van de Regtbank alhier, in plaats van wylen den Heer *M. B. Schotborgh* is benoemd: de Heer *Jacob Lauffer*.
2. Tot Lid in dezelve is herkozen: de Heer *Pieter Koentze*.

en

3. Dat de Heer Mr. *P. C. Prince*, voorloopig geassumeerd Lid der gezegde Regtbank, ten gevolge der vervulling van de vacature in dezelve, als zoodanig zal aftreden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 10 April 1844.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dato 6 dezer maand No. 114 zyn, krachtens resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 18 Maart dezes jaars No. 326, onder nadere goedkeuring des Konings,

1. de Heeren *P. J. Beaujon* en *C. S. Gorsira*, klerken van den 2e. rang, bevorderd tot klerken van den 1e. rang, en
   de Heeren *W. Prince Jz.* en *M. N. Lourens*, klerken van den 3e. rang, bevorderd tot klerken van den 2e. rang; en
   zr. de Heer *Michael Alexander Römer*, benoemd tot klerk van den 3e. rang.

En is voorts by dispositie in dato 6 dezer maand No. 116, naar aanleiding der resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal voornoemd, dd. 16 Maart dezes jaars No. 321, mede onder nadere goedkeuring des Konings, de Heer *J. J. Dam* benoemd tot klerk van den 3e. rang, ter Wees onbeheerde en desolate Boedelkamer dezes Eilands.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 10 April 1844.

DE ondergeteekende brengt by deze, op last van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, ter kennisse van het algemeen, dat: by dispositie in dato 30 Maart ll. No. 88, de Heer *A. A. Munnigh*, Koloniale Magazynmeester alhier, uithoofde van ziekte, op deszelfs verzoek, van en met den 1 dezer maand, is gedispenseerd van dienst, en de tydelyke waarneming der functien, aan de opgemelde betrekking verbonden, is opgedragen aan den Heer *Cornelis Gorsira*, Commis dienende ter Koloniale Secretary dezes Eilands.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 April 1844.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dato 10 dezer No. 130, is de Heer *J. C. Anderson* benoemd tot Wykmeester over de 1 Wyk aan de Overzyde der haven, in stede van den overledenen Heer *J. C. Hueck*.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 April 1844.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in verband tot de publicatie van den 10 dezer No. 6, *waarby de afwering van besmettelyke ziekten, door nadere bepalingen meer verzekerd en de voldoening der uit deze bepalingen voortvloeijende kosten, gewaarborgd worden*, na gehoord te hebben den Heer dirigerenden Officier van Gezondheid by het Garnizoen en Hospitaal alhier, het raadzaam geoordeeld hebbende om de by de evengemelde publicatie bedoelde kosten van verpleging, op een vast en billyk tantum voor elk persoon per dag vasttestellen, heeft dientengevolge by dispositie van heden No. 133, onder anderen, bepaald:

—dat voor elk persoon, groot of klein, die van Gouvernements wege, geneeskundig behandeld of verpleegd wordt in het quarantaine hospitaal, zal worden betaald *f* 2. 50. per dag.

—dat, ingeval eenig vaartuig, van hetwelk zieken in het quarantaine hospitaal verpleegd worden, deze haven, gedurende die verpleging, zoude willen verlaten, de schipper, supercargo, reder of consignataris, alvorens voldoende borg zal behooren te stellen, voor de kosten van verpleging der van hetzelve achterblyvende lyders, zoo als bedoeld vaartuig daarvoor by de voormelde publicatie aansprakelyk en executabel verklaard is.

En wordt op last van den Heer Gezaghebber voornoemd, het vorenstaande by deze ter kennisse gebragt van belanghebbenden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 April 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt ter kennisse van de belanghebbenden gebragt: dat de Koloniale Raad op *Woensdag, den 24 dezer maand, des morgens te elf ure* in de Raadzaal op het Gouvernements huis zal zitting houden, tot het aanhooren van en beslissen over de bezwaren tegen de rekeningen der *Contributie tot instandhouding der Schuttery over het loopende jaar* 1844.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.